

MIĘDZYNARODOWY DZIEŃ KSIĄŻKI DLA DZIECI

2 kwietnia obchodzimy

Międzynarodowy Dzień Książki dla Dzieci.

Święto jest obchodzone co roku , w dniu urodzin duńskiego baśniopisarza **Hansa Christiana Andersena**.

Dzień ten ma na celu rozpowszechnienie **książek dla dzieci**, wspieranie czytania przez najmłodszych i uświadomienie społeczeństwa, jak ważne dla rozwoju dziecka jest czytanie książek. Święto zostało ustanowione w 1967 roku przez Międzynarodową Izbę ds. Książki dla Młodych Ludzi (IBBY). Co roku gospodarzem święta jest inne państwo. POLSKA była organizatorem święta w 1979 roku. Z okazji tego święta biblioteki, nauczyciele, domy kultury organizują imprezy promujące literaturę dla dzieci – warsztaty, dyskusje,

wystawy, spotkania autorskie, konkursy czytelnicze i plastyczne, czytanie baśni Andersena itp. Przy okazji Międzynarodowego Dnia Książki dla Dzieci warto wspomnieć o ogólnopolskiej akcji społecznej „Cała Polska czyta dzieciom”, zainicjowanej przez Fundację ABCXXI. Akcja ta odbywa się od 2001 roku i ma na celu zachęcenie rodziców do czytania książek swoim dzieciom, przynajmniej 20 minut dziennie.

Dlaczego warto czytać dzieciom? Zalet czytania jest bardzo dużo. Książki dostarczają wiedzy, rozwijają wyobraźnię, wzbogacają słownictwo, doskonalą pamięć, uczą logicznego myślenia i kojarzenia faktów. Zaszczepiając małym dzieciom miłość do czytania, mamy nadzieję, że pokochają książki na zawsze i będą ich wiernymi przyjaciółmi.

Kim był Hans Christian Andersen, patron Międzynarodowego Dnia Książki dla Dzieci?

Hans Christian Andersen przyszedł na świat **2 kwietnia 1805** roku, w **Danii**. Uważany jest za największego baśniopisarza świata, to właśnie jego

baśnie uznane zostały za najpiękniejsze na świecie. Andersen urodził się w miasteczku **Odense**, położonym na malowniczej wyspie **Fionii**. **Fionia** to podobno idealne miejsce dla osób chcących poczuć się jak w baśni Andersena. Ta duńska wyspa pełna jest niezwykle malowniczych miasteczek i niezwykłych zamków, a to wszystko połączone z wszechobecnym otoczeniem spokojnego klimatu.

Hans Christian był jedynym dzieckiem ubogiej rodziny. Dzieciństwo przyszłego pisarza nie należało do najszcześniejszych – wczesnie stracił ojca, zaś w szkole spotykał się z szykanami i wyśmiewaniem ze strony kolegów. Hans spędzał jednak wiele miłych chwil ze swoją babcią – to ona wprowadziła go w niezwykły świat baśni i legend.

Jako czternastolatek Andersen udał się do stolicy Danii, **Kopenhagi**. Marzył, by zostać aktorem, próbował również swoich sił jako śpiewak. Jeden z przyjaciół zachęcił go do pisania wierszy i młody Hans wkrótce zaczął pisać. Pierwsze jego utwory to właśnie wiersze, potem przyszła kolej na baśnie. Pierwsze baśnie Andersena czytali głównie dorośli, on sam uważał, że są one właśnie dla nich. Potem dzieci pokochały utwory Andersena. W 1829 roku wystawiono w teatrze jego pierwszą sztukę, wtedy też ukazała się książka („Podróż na piechotę...”), która przyniosła mu dużą popularność i uznanie. Dzięki napisanym utworom zyskał on szacunek krytyków, otrzymał od króla stypendium i mógł w końcu skończyć studia. Jego baśnie czytane przez wszystkich przyniosły Andersenowi sławę i pieniądze. Zdobyte pieniądze poświęcił na podróże, zwłaszcza na zwiedzanie Europy. Niestety nigdy nie odwiedził Polski, która zresztą była wtedy pod zaborami. Wyznawał życiową maksymę: „**Podróżować znaczy żyć**”. Przestał już być wyśmiewanym biedakiem, zapraszali go na swoje dwory wszyscy władcy obecnej Europy.

Andersen zaczął być uważany za jednego z najwybitniejszych autorów swoich czasów. Podkreślano, że jego baśnie mogą dać tyle samo radości dzieciom, co dorosłym – zgadzało się to zresztą z opinią jego samego.

Nazwano go królem baśni i takim został do dziś.

Napisał ok. 160 baśni, zostały one przetłumaczone na większość języków, znają je więc i kochają dzieci całego świata. Tomik z baśniami Andersena jest obecny niemal w każdym domu, zwłaszcza w tym, w którym mieszkają dzieci.

Najbardziej znane baśnie Andersena to:

„Brzydkie kaczątko”, „Calineczka”, „Królowa śniegu”, „Księżniczka na ziarnku grochu”, „Nowe szaty cesarza”, „Dziewczynka z zapalkami”, „Świniopas”, „Dzikie łabędzie”, „Krzesiwo”, „Len”, „Świniopas”, „Słowik”, „Dzielny ołowiany żołnierz”, „Stokrotka”, „Pasterka i kominiarczyk”, „Ole zmruż oczko” czy „Mała syrenka” (bohaterka tej ostatniej baśni doczekała się zresztą w Kopenhadze pomnika, będącego symbolem miasta).

Utwory Andersena mają charakterystyczne cechy baśni: niezwykle postaci i niezwykle, fantastyczne zjawiska. Wiele w nich też wątków smutnych i gorzkich, takie też było zresztą życie samego autora, który doświadczył wielkiej sławy, ale też wielu problemów osobistych, biedy i żalu. Niestety nie wszystkie baśnie autora kończą się dobrze, większość ma smutne zakończenie.

Andersen zmarł w **1875** roku, jednak jego twórczość nadal pozostaje popularna.

Kiedy zmarł, duńskie dzieci podziękowały mu za jego baśnie takimi słowami:

„Chociaż martwe masz powieki, w sercach dzieci będziesz żył na wieki”.

Wyspa Fionia, którą Andersen nazwał „ogrodem Danii” jest obecnie miejscem muzeum sławnego baśniopisarza, które mieści się w kilku przyległych do siebie domach i poświęcone jest przede wszystkim życiu artysty. Każdego roku odgrywane są tam przez dzieci z całego świata przedstawienia na podstawie baśni Andersena.

W naszej bibliotece, od wielu już lat, co roku organizujemy Dni Książki dla Dzieci, które trwają przez wiele kwietniowych dni. Organizujemy wówczas różne konkursy, zabawy i przedstawienia na podstawie baśni Andersena. Czytamy ciekawostki z życia największego baśniopisarza i fragmenty jego baśni. A potem wybieramy króla baśni, czyli najlepszego ich znawcę. **Kochani, poświęćmy i w tym roku!** Zapraszamy do udziału w konkursie literackim związanym z baśniami Andersena. W tym roku wszyscy bądźcie królami! Życzymy Wam dobrej zabawy!

nauczyciele biblioteki